

LA LLUNA BLAVA

Vet aquí una vegada en una casa apartada del poble i al costat d'un bosc, hi vivia una petita família. La mare es deia Clara, el pare Héctor i els dos germans la Júlia i l'Oriol. Un dia com cada tarda van sortir a jugar al bosc, es van adonar que s'estava fent de nit i van decidir tornar, però no trobaven el camí. Estaven perduts! Caminant es van trobar en un llac, on es reflectia la lluna. Es van adonar que la lluna era blava i parlava!

Ella els va dir:

-Hola nens, em dic Blava, perquè sóc de color blau! Jajaja!

- Uau! I com és que parles? - va preguntar l'Oriol.

-Oriol, que no veus que és màgia!- Li va respondre la Júlia.

La lluna va prosseguir,

-Em farieu un favor? Em podeu agafar aquest llibre que m'ha caigut?

-Aquest? -va preguntar la Júlia senyalant un llibre d'or.

-Sí, aquest! no l'obriu que és màgic!

-Uau, i com és que és d'or? -va preguntar l'Oriol, i la Júlia una mica cansada de les seves preguntes va respondre:

- Què és màgia Oriol !!! -

L'Oriol va agafar el llibre i el va obrir sense obeir a la lluna, una llum intensa el va aspirar però abans la Júlia el va agafar per el braç perquè no marxés però se la va emportar a ella també.

Poc després estaven en un petit poble ple de follets verds que anaven amb carros ple de diamants i pedres d'or. De sobte, una folleta es va aturar davant d'ells i va començar a disparar preguntes.

-Qui sou grans estranys? D'on veniu? Com us dieu? Per què sou tan grans? Oh, perdoneu-me, em dic Lura i sóc molt curiosa.

-Tranquila, una pregunta, on estem? -va preguntar la Júlia.

-En Farfulls, el poble dels follets, i vosaltres d'on veniu? - va preguntar la petita folleta.

-Nosaltres som del poble Gruixut

-Què nom més estrany!

- Què voleu? - va preguntar la folleta.

-Estem buscant un llibre d'or - va respondre la Júlia.

-Doncs, mare meva, ho tenim difícil - va dir la folleta.

-Per què?- va preguntar l'Oriol.

-Perquè aquí tots els llibres són d'or.- va dir la Lura preocupada.

Els dos nens van mirar al seu voltant i era veritat, tots els llibres eren d'or.

Van anar mirant casa per casa de cada follet i folleta i obrint llibre per llibre i no van trobar res.

Caminant tristament van trobar un follet recollint un llibre del terra, van apropar-se, i el van obrir i, sí, era aquell! Va tornar a sortir aquella llum tan intensa.

Abans de marxar, van donar les gràcies a la Lura per acompanyar-los i van tornar.

Al arribar, continuava sent de nit, la nena li va donar el llibre a la Lluna i l'Oriol va demanar disculpes. La Lluna, en agraïment va fer un camí perquè poguessin tornar a

casa. Els nens li van explicar tot als seus pares que no es van creure res però van anar a mirar la lluna i, ja no hi era!

Quan es van anar a dormir la lluna va sortir i va dir :

-Només em poden veure els que creuen en la màgia.

I conte contat, aquest conte s'ha acabat.

Leonor